



- B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 9, 13 (§ 1 en 3) de hoofdstukken IV en V, 58 § 1-1°, 60, 61, 62 en 63 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1 – 11 en 47 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S. 10 september 1998) in de gebieden en zones bedoeld in het artikel 9 van voormeld besluit waarbij voor de vogelrichtlijn gebieden in dit artikel uitgegaan wordt van de perimeter, alsook in de gebieden van het IVON en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden aangewezen met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening, spijs het verbod en zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen (in zoverre deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden uitgevoerd) volgende activiteit tot wijziging van kleine landschapselementen te hebben uitgevoerd

het uitgraven, verbreden, rechttrekken, dichten van stilstaande waters, poelen of waterlopen

te **in de periode van 1.11.1999 (OK 2 - st. 11) tot 1.2.2000**

- C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56 – 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S. 29.04.1994), spijs het verbod, afvalstoffen – zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen – achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

terzake bouwpuin in de aangevoerde grond, pvc buizen

te **in de periode van 1.11.1999 tot dag van uitvaardiging bevel tot dagvaarding d.d. 15 juli 2005**



De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 september 2005.

Op deze terechtzitting werd de zaak uitgesteld naar de terechtzitting van 5 december 2005 teneinde het bewijs van overschrijving van de dagvaarding in het hypotheekkantoor aan het dossier toe te voegen en teneinde de beklaagde toe te laten aanplantingen te laten uitvoeren overeenkomstig de herstelvordering.

3. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 5 december 2005 :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door  
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,  
voorge dragen door hemzelf en bijgestaan door meester  
advocaat te die de gunst van de  
opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het ongunstig advies van het openbaar ministerie nopens de opschorting  
van de uitspraak van de veroordeling;

\* \* \* \* \*

#### Nopens de tenlasteleggingen

4. De beklaagde verkreeg op 22.06.1999 van het schepencollege van  
een bouwvergunning (st.76) voor het ontbossen en het ophogen  
van een klein perceel langsheen de

De boswachter van de Afdeling Bos en Groen van de Vlaamse  
Gemeenschap stelde op 02.12.1999 echter vast dat die vergunning niet  
werd nageleefd. Er werd aarde afgegraven en op een ander perceel  
opgevoerd. Er werd steenpuin opgevoerd. Elders werd aarde opgevoerd.

Op zijn vraag kwam de Rijkswacht ter plaatse en stelde dit eveneens vast.

Omdat de werken onverminderd verder gingen kwam de politie van  
er plaatse op 06.12.1999 en legde de werken stil.

De beklaagde verklaarde dat hij hiervoor geen vergunning nodig had. Hij  
verwees daartoe naar milieuambtenaar van die  
hem zulks zou gezegd hebben. Deze laatste verklaarde echter dat het  
afgraven van de oeverwal langs en het nivelleren van de  
weide gebeuren in **landschappelijk waardevol agrarisch gebied** en,

krachtens het Besl. VI. Reg. van 23.07.1998 onderworpen zijn aan een natuurvergunning en dat zij onvergund gebeurden.

Op 19.01.2000 werd door de politie een bevel tot stopzetting der bouwwerken gegeven (OK 2, st. 4) nadat vastgesteld werd dat de vergunning opnieuw niet werd gerespecteerd en dat een groot perceel – dat buiten de vergunning viel - werd opgehoogd en genivelleerd (OK2, st.3).

Op 01.02.2000 wordt door het schepencollege van een natuurvergunning verleend voor het wijzigen van kleine landschapselementen op een perceel gelegen te

*Deze wijziging omvat het dempen van afwateringsgrachten op perceel door het egaliseren van het weiland met de aarde van de oeverwal langs*

De vergunning wordt toegestaan mits het respecteren van volgende voorwaarden:

- *voor het egaliseren van het weiland op perceel (vroeger bosperceel) mag geen vreemde aarde aangevoerd worden zonder dat hier vooraf een bouwvergunning bekomen wordt. Enkel de aarde van de oeverwal die kunstmatig ontstaan is door het deponeren van slib afkomstig van het ruimen van mag gebruikt worden om de weide tussen en de hogerliggende akker te egaliseren met een gelijkmatige helling.*
- *de zuidwestelijke gracht op de perceelgrens blijft behouden en wordt op een natuurvriendelijke manier ingericht, d.w.z. met een talud van 1 : 1,5 meter en een klein verval. Bij de uitvoering van de werken wordt de vertegenwoordiger van de Afdeling Natuur van het Vlaams Gewest betrokken.*
- *er wordt een natuurvriendelijk graslandbeheer uitgevoerd op een strook langs de perceelgrenzen. De strook wordt afgebakend als volgt: minimumbreedte 10 meter. De strook strekt zich uit langsheen de (vanaf het einde van het aan te planten bos) en zuidwestelijke perceelgrens( afwateringssloot).*
- *voor het natuurvriendelijk beheer van bovenvermelde strook zal de aanvrager een beheersovereenkomst afsluiten met de Vlaamse Landmaatschappij.*

Op 23.05.2000 (OK1, st. 60) stelde de politie echter vast dat het perceel werd opgehoogd met aarde vermengd met stenen die door verschillende aannemers werd aangevoerd.

De werfleider van uit verklaarde dat de beklagde gezegd had dat de werken niet langer stilgelegd waren en dat er terug mocht gewerkt worden. Hij erkende dat vrachtwagens met grond werden aangevoerd.

Ook andere aannemers, zoals voerden 'grond' aan om op te hogen.

De chauffeur van aannemer uit verklaarde op 19.01.2000 reeds meer dan 50 vrachtwagens grond te hebben aangevoerd en gestort.

De beklaagde verklaarde desondanks geen bouwovertreiding te hebben begaan en niet akkoord te zijn met het bevel tot stopzetting (OK2, st.14).

De foto's (OK2, st. 26-41 en 90-94) tonen de grootschaligheid der nivelleringswerken aan. Daaruit blijkt ook dat er grote hoeveelheden vreemde verontreinigde grond werd aangevoerd.

Op 27.06.2000 kwamen de politie en de boswachter van Bos en Groen opnieuw ter plaatse en stelden vast dat er verder gewerkt werd en dat naast het vergunde op te hogen terrein uitgravingswerken gebeurden van ongeveer 1 meter diep en dat juist voorbij het vergunde op te hogen terrein ook afvalstoffen werden gestort zoals PVC-buizen, wortelstronken en stenen. Daarnaast lagen er ook nog twee hopen met veevoeders vermoedelijk afkomstig van sleufsilos.

In opdracht van de procureur des Konings werd het terrein verzegeld en werd aan de beklaagde opnieuw een bevel tot stopzetting der werken gegeven (OK2, st.66).

Dit bevel werd op 04.07.2000 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd.

Opnieuw verwees de beklaagde naar de milieuambtenaar van [ ] en voegde hij een attest van de burgemeester van [ ] aan zijn verklaring toe (OK2, st. 101). Deze laatste stelt daarin dat het om niet vergunningsplichtige werken zou gaan.

De inhoud van dit attest is in strijd met de gegevens van het strafdossier en de rechtbank beschouwt dergelijk attest op zijn minst merkwaardig en een uiting van misplaatst dienstbetoon.

Op 17.03.2001 vond een vergadering (en terreinbezoek) plaats tussen enerzijds de beklaagde en zijn advocaat en de Afd. Natuur. Daarvan werd navolgend verslag aan de procureur des Konings gedaan:

*"Op dinsdag 17 maart 2001 werd de terreinsituatie en de herstelmaatregelen besproken op het kantoor van de Afdeling Natuur. Hierbij waren [ ] advocaat van*

*[ ] de beëdigd landmeter, natuurwachter bij de Afdeling Natuur en ingenieur bij de Afdeling Natuur, aanwezig. De afspraken werden de dag daarna tijdens een terreinbezoek concreetiseerd.*

*Uiteindelijk stemde [ ] in de volgende herstelmaatregelen uit te voeren :*

*Aan de beek moet de afgegraven teelaarde, die nog in stapels ligt, teruggelegd worden.*

*De steenslag aan de [ ] moet verwijderd worden.*

*De vergunde hoek aan de [ ] mag afgewerkt worden. De eventuele overschotten mogen gebruikt worden om de tekorten die ontstaan zijn door het verwijderen van de steenslag aan te vullen. Wat dan nog te veel is moet afgevoerd worden.*



*De compensaties die in de verkregen natuurvergunning staan worden uitgevoerd. Dit ter compensatie van de verdwenen kleine grachtjes op het perceel.*

*Onderling is besproken dat de 1700 m<sup>3</sup> vreemde aarde temidden van het perceel, in kader van de overtreding op het natuurdecreet, niet moet afgevoerd worden. Deze ophoging situeert zich vooral in het verlengde van de vergunde ophoging (cf. kaart landmeter). Deze ophoging verkleint langzaam vanaf deze kernzone. Deze ophoging situeert zich in een toekomstig akkerland (cf. bijgevoegd kaartje). Alhoewel een depressie (poeletje) en enkele grachtjes verdwenen zijn is een bevredigend volledig herstel van de natuurwaarden onmogelijk en te duur. Compensatie van de natuurwaarden op andere plaatsen is een betere oplossing. Natuurlijk blijft dan nog steeds de mogelijke overtreding (ophoging) op de wetgeving rond ruimtelijke ordening en stedenbouw, waarvoor de Afdeling Natuur niet bevoegd is, bestaan. De Afdeling R.O.H.M. die bevoegd is in deze materie heeft in deze zaak, zover de Afdeling Natuur weet, nog geen standpunt ingenomen.*

*Als voldoende compensatie voor het verlies aan grachten en poelen onder de 1700 m<sup>3</sup> in akkerland is afgesproken dat er*

*Een bomenrij bestaande uit Gewone es wordt aangeplant op de grens tussen akker en weiland (cf. bijgevoegd kaartje). De plantafstand is ongeveer acht meter. Uitvallende exemplaren moeten aangevuld worden in het volgende groeiseizoen.*

*gaat onderzoeken of het mogelijk is een drinkpoel voor zijn vee uit te graven op zijn weiland. Hiervoor is een bouwvergunning noodzakelijk en mogelijke uitvoering hangt dus af van het bekomen van een vergunning.*

*Onder deze voorwaarden is een zo goed mogelijk herstel gerealiseerd van de verdwenen natuurwaarden en is het stand-still principe zoals beschreven in het natuurdecreet (art. 8) geëerbiedigd. Over de mogelijke stedenbouwkundige overtredingen doet de Afdeling Natuur geen uitspraak."*

De procureur beval dan de ontzegeling.

In zijn verklaring van 28.03.2001 (OK1, st.141) stelt de beklaagde dan weer niet meer akkoord te zijn met alle maatregelen.

Op 11.06.2001 wordt opnieuw vastgesteld dat er grondwerken worden uitgevoerd. Volgens de natuurwachter, werd de bovenvermelde afspraak tussen de Afdeling Natuur en de beklaagde niet nageleefd.

Omwonenden bevestigden aan de politie dat opnieuw gedurende verschillende dagen vrachtwagens 'grond' aan het aanvoeren waren (OK2, st. 110).

5. De beklaagde betwist de feiten niet. Wel werd ter terechtzitting opgeworpen dat de redelijke termijn om strafvervolging in te stellen overschreden zou zijn.

De beklaagde kan daarin niet gevolgd worden. Gelet op zijn hardnekkige onwil om de wet te respecteren waarbij hij telkens opnieuw alle regels aan zijn laars lapte en zich van de bevelen van de overheid niets aantrok, kan de beklaagde bezwaarlijk voorhouden dat heeft hij geleefd onder een dreiging van vervolging die een ernstige weerslag op zijn persoonlijke toestand heeft gehad.

Bovendien werd zelfs nog op de terechtzitting van 5 september 2005 door de beklaagde zelf nog om een uitstel verzocht omdat hij vooralsnog aan de herstellvordering wou tegemoet komen.

6. De rechtbank acht de tenlasteleggingen bewezen.

7. Gelet op de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de wederrechtelijke instandhouding vermeld onder de tenlastelegging D.2. strafbaar gebleven.

#### **Nopens de straf**

8. De feiten onder A. en B. zijn krachtens art. 58 van het Natuurdecreet van 21.10.1997 strafbaar met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 jaar en/of een geldboete van 26 EUR tot 1.000.000 EUR.

De feiten onder C. zijn krachtens art. 56 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 strafbaar met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en/of 100 EUR tot 10.000.000 EUR.

De feiten onder D. zijn krachtens art. 146 van het Ruimtelijk Ordeningsdecreet van 18.05.1999 strafbaar met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of 26 EUR tot 400.000 EUR.

9. De feiten zijn in hoofde van de beklaagde de uiting van éézelfde misdadig opzet en dienen met één straf te worden bestraft, nl. de zwaarste.

10. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklaagde hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Niet enkel is er geen gevaar dat een veroordeling de sociale of professionele situatie van deze beklaagde ernstig in het gedrang zou brengen, bovendien heeft de beklaagde de misdrijven als een professioneel gepleegd.

De beklaagde werd in het verleden reeds veroordeeld en betaalde een minnelijke schikking wegens inbreuken op het mestdecreet.



Zijn houding gaf ook blijk van een arrogant misprijzen voor de wet en getuigt van weinig beroepsernst en respect voor de regels. Hij heeft gehandeld uit winstbejag.

De beklaagde heeft doelbewust de misdrijven gepleegd. Het belang van de gemeenschap bij het behoud van de natuurwaarden en de natuurlijke verscheidenheid en de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen, heeft hij daarbij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang.

Hij heeft een ernstig en omvangrijk bouwmisdrijf gepleegd. Hij gaf blijk van een wijd verspreide mentaliteit dat het plegen van dergelijke misdrijven niet ernstig genomen wordt en dat het lonend is om het risico te nemen nu van herstel en afbraak zelden iets in huis komt. Hij misprijst daarmee andere burgers die zich wel aan de regels houden.

Een gevangenisstraf met uitstel en een geldboete zoals hierna bepaald moeten bij de beklaagde meer respect voor de wet afdwingen.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het feit dat de beklaagde door de werken in de toekomst onbetwistbaar meeropbrengsten zal realiseren.

11. De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimes waarmede de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met de zwaarste, meer bepaald met vijfenveertig decimes, moet verhoogd worden.

### **Nopens de herstellvorderingen**

12. Art. 59 van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Natuurdecreet) van 21 oktober 1997 bepaalt :

§1. Bij elk vonnis van veroordeling wordt bevel gegeven het goed of de goederen in hun vroegere toestand te herstellen op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling en de opgelegde dwangsom.

Indien het herstel niet mogelijk is, kunnen, op vordering van de Vlaamse Regering, aanpassingsmaatregelen of maatregelen ter herstel van de natuur worden bevolen.

§2. Bij het verstrijken van de in het vonnis of arrest vastgestelde termijn kan het openbaar ministerie of de burgerlijke partij de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

13. Bij brief van 21 november 2005 bracht de Afdeling Natuur aan de procureur des Konings het volgende ter kennis:

Hierbij wil ik u inlichten omtrent de naleving van de herstelvorderingen die afdeling Natuur gevraagd heeft in het kader van betreffend dossier.

Nadat mij telefonisch gecontacteerd heeft ben ik op 8 november 2005 bij hem op zijn bedrijf langs geweest.

vroeg om een afwijking van de oorspronkelijk gevraagde herstelmaatregel voor het aanplanten van Essen op zijn perceel ter hoogte van tussen de akker en het weiland. Om redenen van bedrijfsvoering wil hij de bomen compenseren op een ander perceel dat bij hem in gebruik is. Wij begeven ons ter plaatse om het perceel te bekijken. Bewust perceel is een grasland gelegen in buffergebied (zoals aangeduid op het geldende gewestplan).

stelt voor om hier een rij Essen aan te planten aan de Noordzijde van het perceel.

Op voorwaarde dat de bomen op een plantafstand van maximum zes meter aangeplant worden verklaar ik mij, uit hoofde van mijn functie, akkoord voor deze vorm van compensatie.

De aan te planten Essen zullen de bestaande knotwilgenrij verbinden met de reeds aanwezige houtkant, de aanplant is landschappelijk een meerwaarde en voldoet ook aan de ecologische randvoorwaarden.

Op 17 november 2005 begeef ik mij ter plaatse om na te zien of de aanplant uitgevoerd is conform de afspraken.

Ik stel vast dat er 30 Essen werden aangeplant, er werd bosplantsoen gebruikt (bijlage 1). Het aantal aangeplante bomen en de uitgevoerde werken voldoen verder aan de voorwaarden. De bomen dienen nog afgerasterd te worden om vraat door begrazing te voorkomen. Uitval bij de aanplant door sterfte dient in het daaropvolgende seizoen ingeboet te worden.

De aanplant is een bomenrij die valt onder de bepalingen van artikel 11 van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De aanplant zal in de toekomst opgevolgd worden, het (gedeeltelijk) verdwijnen van de bomenrij zal volgens de bepalingen van vermeld artikel behandeld worden.

Ik heb van voorgaande op de hoogte gebracht.

Het niet uitvoeren van een natuurvriendelijk graslandbeheer langs zuidwestelijke perceelsgrens werd volgens niet uitgevoerd wegens een misverstand bij de aanvraag voor een subsidie bij de VLM.

wijst mij erop dat aan de zuidelijke zijde een grotere lengte van de perceelsgrens een natuurvriendelijk beheer krijgt dan door 1<sup>e</sup> afdeling Natuur gevraagd werd. Dit is inderdaad juist doch dit werd nooit bij afdeling natuur aangevraagd als vervanging van het natuurvriendelijk beheer van de gracht en perceelstrand aan de zuidwestelijke perceelsgrens.

Het al dan niet verkrijgen van een beheersvergoeding voor perceelstrandbeheer maakt geen onderwerp uit van de herstelvordering. heeft contact opgenomen met de VLM en zou het natuurvriendelijk beheer van de ZW perceelstrand zo vlug mogelijk starten.

Het is aan om aan te tonen dat deze strook al dan niet volgens de herstelvordering (compensatie) beheerd word of zal worden,

*momenteel kan ik dit zelf niet bevestigen (op 21/11 faxt documenten door zijnde bijlage 2). mij*

*Indien deze perceelsrand ook natuurvriendelijk beheerd wordt, is voor afdeling natuur aan alle gevraagde herstelmaatregelen voldaan.*

*Verder worden mij nog documenten doorgefaxt m.b.t. het te herbebossen perceel (bijlage 3) – hiervoor werd door afd. natuur geen verdere herstellvorderingen meer gevraagd, ik voeg ze hierbij ter informatie. (Sic)*

14. De beklaagde zal binnen de vier maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis moeten aantonen dat alle herstelmaatregelen, meer bepaald ook het natuurvriendelijk perceelsrandbeheer werden uitgevoerd. Bij gebrek daaraan kan het openbaar ministerie de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

15. Bij brief van 18.01.2005 deelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan de procureur des Konings mede:

*Door mijn bestuur werd vastgesteld dat het steenpuin verwijderd werd, de hopen aarde aan de beek ook en het terrein werd egaal geëffend afhellend naar*

*Derhalve werd voldaan aan de vergunning van 22/06/1999 en kan dit dossier, wat stedenbouw betreft, als afgehandeld beschouwd worden.*

*De nog uit te voeren aanpassingen zoals vermeld in het schrijven van 19/07/2004 van de Afdeling Natuur betreffen voorwaarden van de natuurvergunning en afspraken gemaakt met de Afdeling Natuur. Hiervoor is mijn bestuur echter niet bevoegd.*

De vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur is zonder voorwerp geworden.

#### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED**

16. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen past het de burgerlijke belangen aan te houden.

\*\*\*\*\*

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;  
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het  
Wetboek van Strafvordering;  
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;  
art. 2, 3, 25, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de  
wetsbepalingen zoals in de tenlastelegging hiervoor aangehaald;  
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;  
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;  
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

### **OP STRAFRECHTELIJK GEBIED**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A., B., C., D.1 en D.2 **SAMEN tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN en tot een GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EURO.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

